

Geguté

Gegutė gana dažnai Lietuvos miškuose sutinkamas paukštis. Gegutę pastebėti ne taip jau paprasta, tačiau išgirdę jos kukavimą tikrai šio paukščio su jokių kitu nesumaišysite. Dažniausiai gegutės gyvena lapuočių giriose, mėgsta tankius eglynus, pelkių, ežerų pakrantes. Kukuoja tik patinai, pradeda prieš ryto aušrą, baigia sutemus. Gegutės kiaušinius deda kitų paukščių lizduose. Prieš padėdamos kiaušinių į svetimą lizdą, jos suryja svetimą, kad niekas nepastebėtų jų klastos. Jauniklis užauga toks stambus, kad jo „įtėviai“ kartais bijo net prisiartinti. Jis dažnai jiems kapteli snapu reikalaudamas pašerti. Silpniausi paukščiai kartais nutupia jam ant nugaros, kad patogiau pamaitintų.

Gegutės tautosakoje vaizduojamos labai įvairiai. Dažnai jos pranašauja ateitį, stengiasi įspėti, apsaugoti nuo tragiškos lemties. Lietuvių liaudies dainose dažnai gegutė siejama su vestuvėmis. Dainos su gegutės įvaizdžiu byloja apie nelaimingą ar žlugusią santuoką arba jos nuojautą. Žmonės tiki, kad pavasarį, pirmą kartą miške išgirdus gegutę, kišenėje būtina turėti monetų ir jas žvanginti, nes tai turtingų metų ženklas. Tačiau jei gegutė kukuoja, o kišenės tuščios, vadinasi, metai bus sunkūs, neturtingi.